

Neodchádzaj

Neodchádzaj...
Prosím, neodchádzaj z mojich snov.
Vidím ťa stáť,
a letmo sa usmievať
vždy, keď vietor,
pohráva sa jemne
s tvojou ofinou.

Keď okolo teba prejdem,
všetko naokolo stojí,
iba ja som v pohybe.
Zachvejú sa tieny stojace
a ja neverím, že necítiš to srdce chvejúce.

Viem,
že ťa asi nikdy neoslovím,
že budeš len v mojich snoch...
No, viem si ťa prirovnať,
k pastelkám, k dúhe, ktorej vyrovnáš sa,
ktorá svieti na oblohe a s veselosťou
pohráva sa.
Si žiarivá,
ako tá farba červená.
Aj žltá,
čo so slnečnými lúčmi splýva.
Si veselá,
ako všetky farby pastelové.
Vieš byť i smutná,
ako modročierne nebo zachmúrené.
Tvoj úsmev,
viem k oranžovej prirovnať,
a tvoje vlasy svetlučko hnedé sú ako
jesenný dážď.

Tvoja vôňa, nevšedne vábi ma.
a s jemnučkou melódiou, po okolí nesie sa.

Srdce,
ktoré horí a v plameňoch blčí,
je trocha ranené a trápi sa.
No túžba po stretnutí, po nádeji, prelína sa.

Si v mojich snoch,
v ktorých smelým vždy stanem sa.
Prosím...
Neodíď...
Neodchádzaj...
Buď mojou vílou,
mojou vílou,
ktorá (ne)stráca sa mi...

Meno autora: René Milan Matucha

Vek: 13 rokov

Kategória: II.

Škola: Základná škola Dr. V. Clementisa,
Tisovec

Ročník: ôsmy

Pedagóg: Mgr. Erika Hanusková